

Gemeenschap

Redemptor hominis

STATUTEN

© 2013 Gemeenschap *Redemptor hominis*

Socialestraat, 3

3600 Genk België

Tel./Fax 0032 89 38.12.86

E-mail: grh@pandora.be

INHOUDSOPGAVE

I.	Aard van de Gemeenschap	4
II.	Spiritualiteit van de Gemeenschap	4
III.	Band met de Kerk.....	12
IV.	Apostolische activiteiten	13
V.	De leden van de Gemeenschap en de aannee van nieuwe kandidaten	14
VI.	Rechten en plichten van de leden	17
VII.	Het bestuur van de Gemeenschap	20
	Structuur van het centraal bestuur.....	21
	Structuur van het plaatselijk bestuur	26
	Structuur van de provinciale vertegenwoordiging	28
VIII.	Beheer van de goederen	29
IX.	Uittreding en wegzending van leden	31
X.	Bevoegdheden van het kerkelijk gezag	32
XI.	Trouw aan het charisma	33

I. AARD VAN DE GEMEENSCHAP

1. De Gemeenschap *Redemptor hominis* is een publieke vereniging van christengelovigen, opgericht in het bisdom Hasselt (België) volgens de normen van het canoniek recht (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 312).

Zij staat onder het gezag van de diocesane bisschop en haar leefregels zijn overeenkomstig het canoniek recht en de hier volgende statuten.

2. Het adres van de hoofdvestiging van de Gemeenschap is: Socialestraat 3, 3600 Genk (België).

II. SPIRITUALITEIT VAN DE GEMEENSCHAP

3. De leden van de Gemeenschap zijn op grond van hun toewijding in het doopsel met elkaar verbonden door hun gemeenschappelijke roeping om zo vollediger en bewuster deel te hebben aan de heilszending van Christus, de Verlosser, ten dienste van de universele Kerk, in de evangelische inspiratie van het eigen charisma.

Zij hebben ingezien dat alleen de ervaring van de persoonlijke liefde van God, die in Christus geopenbaard en door de Kerk zichtbaar wordt gemaakt, zin geeft aan het leven van de mens. Daarom willen zij van deze liefde getuigen tot aan de uiteinden der aarde. De mens kan immers niet leven zonder de liefde; zijn leven heeft geen zin, als hij de liefde niet ontmoet, als de liefde hem niet geopenbaard wordt,

als hij haar niet ervaart, haar zich niet eigen maakt, als hij er niet levend deel van uitmaakt (vgl. *Redemptor hominis*, 10).

4. Jezus Christus is de Verlosser; door Hem, met Hem en in Hem treedt men binnen in het mysterie van de trinitaire gemeenschap: het elan van eeuwige liefde tussen de Vader en de Zoon in de Geest. Jezus Christus maakt het ons mogelijk te weten dat God liefde is, dat Hij vrij is in het scheppen en niet genoodzaakt tot de schepping. Dit mysterie van liefde en verlossing wordt de bron van het geestelijk leven van de Gemeenschap. Zij weet dat Jezus Christus een geheel belangeloze gave is en dat God ons hierin zijn liefde toont: Christus is voor ons gestorven, toen wij nog zondaars waren (vgl. *Rom* 5, 8). Hij heeft ons verlost door het mysterie van zijn menswording, dood, verrijzenis, hemelvaart en zending van de Heilige Geest. Zijn kruis, een aanstoot voor de joden en een dwaasheid voor de heidenen (vgl. *1 Kor* 1, 23), is een verlossende kracht geworden; de uit de zonde herboren mens wordt weer kind in de Zoon en mag opnieuw roepen: “Abba”, Vader (vgl. *Gal* 4, 6-7). De hele schepping keert bevrijd terug naar de eeuwige bron van liefde (vgl. *Rom* 8, 19-25).

5. De leden van de Gemeenschap geloven dat dit mysterie van verlossing opnieuw voltrokken wordt in de Kerk. Door de Kerk en door haar leven, door de verkondiging van het Woord en de viering van de sacramenten treden zij in relatie met Jezus Christus. Men heeft Jezus Christus niet lief, als men de Kerk niet liefheeft. De liefde voor de Kerk, die wij zien, brengt ons ertoe Jezus, die wij niet zien, te beminnen. De Kerk liefhebben betekent: Hem liefhebben die haar het leven schonk. Alleen in de Kerk, te midden van het volk, kan men het

gelaat van Christus aanschouwen en tevens zijn handelen en het mysterie van zijn hart, dat de volheid van de godheid is, begrijpen.

6. “*Hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart*” (Joh 13, 35). De Gemeenschap wil teken zijn van een volk dat zich verzoent met God, met zichzelf, met de hele mensheid en met al wat geschapen is. Een volk waarin ieder afzonderlijk geroepen is op steeds authentiekere wijze persoon te worden: een wezen-in-relatie dat in Christus, de Alfa en de Omega, begin en einde, gisteren en vandaag (vgl. *Liturgie van de Paaswake*), alle mensen en alle tijden ontmoet.

De Gemeenschap wordt opgebouwd naar het beeld van de Drie-eenheid, het mysterie bij uitstek van onderscheid en eenheid. Zij is geroepen de inbreng en de persoonlijkheid van een ieder tot hun recht te laten komen met eerbiediging van ieders verscheidenheid van herkomst, geslacht, leeftijd, cultuur, nationaliteit en taal, taak en bediening, en in de groei naar eenheid, die niet de vrucht is van een eenvormigheid in handelen, maar van de Geest van dezelfde Persoon die bemind wordt.

Het gemeenschappelijk leven, waartoe de leden geroepen zijn, wil hierdoor een afspiegeling zijn van die werkelijkheid waarin er geen jood of heiden meer is, geen slaaf of vrije, geen man en vrouw omdat wij één zijn in Christus Jezus (vgl. *Gal 3, 28*). Het wil zichtbaar maken dat deelname aan de trinitaire gemeenschap de menselijke verhoudingen kan veranderen, om aan de mensen de schoonheid te tonen van een gemeenschap van broeders en zusters (vgl. *Vita consecrata*, 41).

7. Bij het getuigenis van leven voegt zich de verkondiging van het Woord dat dit getuigenis tot uitdrukking brengt. Om niet hebben wij ontvangen, om niet zijn wij geroepen te geven (vgl. *Mt* 10, 8). Deze evangelische uitnodiging wil door de leden van de Gemeenschap beleefd worden in het zich eigen maken van de vreugde en de hoop, het verdriet en de angst van de mensen van onze tijd, vooral van de armen en van al degenen die lijden (vgl. *Gaudium et spes*, 1), om hun de boodschap van bevrijding en liefde te brengen.

De evangelische opzet van de Gemeenschap *Redemptor hominis* wordt gerealiseerd vanuit de verkondiging van het evangelie, dat het hart van de mensen raakt en omvormt.

De zending is dezelfde liefde die zich toont en laat kennen en die de mensen oproept te delen in de gemeenschap tussen de Vader en de Zoon in de Geest. Juist in relatie tot deze concrete mensen en niet buiten deze relatie om zullen de leden van *Redemptor hominis* het mysterie van de trinitaire liefde steeds dieper kunnen verstaan en beleven.

8. *Redemptor hominis* is één van de vele gelegenheden die God in zijn goedheid aan de mensen biedt om zijn mysterie van liefde kenbaar te maken. Deze mogelijkheid wordt leven, huwelijksverbond voor hen die in vrijheid van geweten en na terdege op de proef gesteld te zijn geloven dat de Gemeenschap voor hen de historische plaats is waar het mysterie van de ontmoeting van de mens met God verwezenlijkt wordt. Men treedt dus toe tot de Gemeenschap om Hem te zoeken die men al heeft gevonden; men treedt tot haar toe, omdat men Hem in haar en door haar heeft gevonden en Hem in en door de Gemeenschap kan blijven zoeken.

9. Dit huwelijksverbond is een verbond van trouw, totaliteit, uniciteit en eeuwigheid. Het wordt werkelijkheid in de innige vereniging van innerlijkheid-gemeenschap-volk.

Innerlijkheid, als een houding die in het veelvoudige steeds de Enige die telt, weet terug te vinden.

Gemeenschap, als theologale plaats waar men de mystieke aanwezigheid van de Heer kan ervaren (vgl. *Vita consecrata*, 42) en waar het woord van God roept, antwoord krijgt, groeit, vlees en bloed, leven wordt van mannen en vrouwen die ervaren dat ze door dat Woord gevormd worden.

Volk, omdat de leden, alleen wanneer zij zich langs de wegen van de wereld haasten en zoeken, in contact met de geschiedenis van de mensen en als ze hun eigen zekerheden laten varen, de beminde van hun hart opnieuw zullen vinden (vgl. *Hl* 3, 1-4), die beminde die men reeds kent en toch nog niet ten volle bij ons is.

10. Zij die tot de Gemeenschap behoren, zullen met vreugde de gehoorzaamheid beleven als diepe daad van vrijheid, van loskomen van zichzelf om zich open te stellen voor het oneindige “Gij” van God. Gehoorzaamheid is voor hen een levende en hartstochtelijke, doorleefde en vruchtbare, vreugdevolle en trouwe deelname aan het mysterie van Christus de Verlosser. Ze is een met verstand en verantwoordelijkheidszin scheppend deelnemen aan de gemeenschappelijke opzet waarbij men zich heeft aangesloten en zich iedere dag blijft aansluiten.

De volmaakte kuisheid is bij uitstek een huwelijksliefde, ze is het kloppen van een onverdeeld hart in zijn liefde, de bevestiging van

een liefde die de dood overwint. Ze is een zich geheel wegschenken van de persoon, opdat het Woord kan voortsnellen over de wegen van de wereld en nieuwe kinderen kan voortbrengen voor de Kerk.

In de armoede zullen de leden ernaar streven gelijkvormig te worden aan Christus de Heer door zich van zichzelf te ontdoen om zich alleen te laten verrijken door God. Armoede is gemeenschap van alle (geestelijke en materiële) goederen. Het is bevrijding van onszelf om vrij te zijn om alleen God te dienen.

In gehoorzaamheid, in armoede en in kuisheid zullen de leden van *Redemptor hominis* deelnemen aan het mysterie van het lichaam en de ziel van Christus, aan het mysterie van Zijn huwelijkse en verlossende Liefde die juist een huwelijkse liefde is, omdat zij verlost (vgl. *Redemptionis donum*, 8).

11. De Eucharistie betekent voor de leden het sacrament bij uitstek van eenheid en liefde, levende gedachtenis van het leven, het lijden, de dood en de verrijzenis van Christus in afwachting van zijn komst. Wanneer zij Hem aanbidden in de Eucharistie, zullen ze zichzelf leren aanbieden om Zijn heilsmysterie in de wereld zichtbaar te maken.

12. Het gebed is het persoonlijk en gemeenschappelijk gedenken, hoe God zich aan ons meedeelt door zijn openbaring, door de Kerk, door de geschiedenis van de Gemeenschap zelf, door de geschiedenis van ieders roeping en hoe Hij daarin werkt voor ons heil.

In het gebed van de Gemeenschap staat de *lectio* van het woord van God centraal, dat zich tot ons richt en om een antwoord vraagt. Dit luisteren naar het Woord, dat ontvangen, overwogen, gebeden,

bestudeerd, bemind, in praktijk gebracht en altijd in de Gemeenschap gedeeld en verkondigd aan de volken moet worden, komt op de eerste plaats.

In het persoonlijk en gemeenschappelijk gebed zullen zij die tot de Gemeenschap behoren, het contact met de bron van de liefde levend houden, zullen zij leren binnen te treden in de geheimen van God, de tekenen van de tijd te verstaan en in het gelaat van de mensen die ze ontmoeten en liefhebben, het gelaat van Christus te herkennen.

13. Aangespoord door de apostel die vermaant: “*Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten*” (2 Tes 3, 10), beschouwen de leden van de Gemeenschap werk als een vereiste en een fundamentele dimensie van het menselijk bestaan en de menselijke waardigheid. Door te werken voorzien zij in hun eigen noden en in die van de broeders en de zusters zonder de behoeften van de armsten te vergeten. De leden van de Gemeenschap streven ernaar, ten volle midden tussen de mensen staande, door middel van inspanning en het op zich nemen van verantwoordelijkheden in dagelijkse werkzaamheden, met een persoonlijke bijdrage en een bijdrage van de Gemeenschap samen te werken aan de verwezenlijking van het providentieel goddelijk plan in de geschiedenis (vgl. *Gaudium et spes*, 34; *Laborem exercens*, 25).

14. Door studie zullen de leden van de Gemeenschap trachten steeds dieper door te dringen in het hart van het mysterie dat ze liefhebben, om het te genieten en te verlangen er steeds vollediger deel aan te krijgen.

Studie is vertrouwen in het gemeenschappelijk zoeken naar de waarheid, hartstocht voor de mens van onze tijd en voor het proces

van integratie van de Kerk in de culturen van de volkeren (vgl. *Redemptoris missio*, 52). Zij is een daad van nederigheid van wie erkent dat men zich alleen in het luisteren naar de ervaring van alle mensen en van alle tijden steeds meer open stelt voor het luisteren naar en begrijpen van Hem die alleen dan Vader van ieder wordt, als wij Hem erkennen en liefhebben als Vader van allen.

De toeleg op de studie is dus een stimulans tot dialoog en stellingname, vorming van het beoordelingsvermogen, zet aan tot beschouwing en gebed in het voortdurend zoeken naar God en naar zijn handelen te midden van de complexe realiteit van de hedendaagse wereld (vgl. *Vita consecrata*, 98).

15. Met betrekking tot het geloof, de liefde en de volmaakte eenheid met Christus zien de leden van *Redemptor hominis*, samen met heel het volk van God, in de heilige Maagd Maria, de Moeder van God, het beeld van de Kerk (vgl. *Lumen gentium*, 63).

In haar absoluut leeg-zijn van zichzelf om alleen vervuld te zijn van de rijkdom van de Bruidegom was Maria van Nazaret allerminst een vrouw die alles slechts lijdelijk over zich heen liet komen of iemand met een vervreemdende godsdienstigheid; ze was een vrouw die niet aarzelde om openlijk te verkondigen dat God opkomt voor de geringen en onderdrukten en de machtigen der aarde van hun troon stoot (vgl. *Marialis cultus*, 37).

In Maria, Dochter-Bruid-Moeder van Christus, herkennen de leden van *Redemptor hominis* de luisterrijke openbaring van het feit dat Christus de creativiteit van wie Hem volgen, niet ongedaan maakt. Als gezellin van Christus brengt zij al haar menselijke capaciteiten en heel haar menselijke verantwoordelijkheden tot ontwikkeling, zodat

zij de nieuwe Eva naast de nieuwe Adam is (vgl. *Document van Puebla*, 293).

III. BAND MET DE KERK

16. De Gemeenschap leeft en is werkzaam binnen de katholieke Kerk, door concreet in de verschillende plaatselijke Kerken te integreren en in eenheid met de herders hiervan te werken.

17. De Gemeenschap kan naar de norm van het recht haar aanwezigheid en activiteiten naar andere bisdommen uitbreiden ook door nieuwe afdelingen van de Gemeenschap op te richten met de voorafgaande aanvaarding en voorafgaande schriftelijke toestemming van de bisschop van het nieuwe bisdom (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 312 § 2).

18. Ieder kerkelijk dienstwerk geschiedt in samenspraak tussen de Gemeenschap en het bevoegd kerkelijk gezag. De samenwerking met andere groepen, bewegingen, instituten geschiedt altijd vanuit de respectievelijke identiteit en het respectievelijk charisma.

19. De pastorale activiteiten van de Gemeenschap in de bisdommen waar zij aanwezig en werkzaam is, zullen geregeld worden door een akkoord of door een overeenkomst met de diocesane bisschop.

IV. APOSTOLISCHE ACTIVITEITEN

20. De Gemeenschap *Redemptor hominis* zal bij haar apostolische activiteiten een voorliefde hebben voor de verkondiging van het evangelie, waarbij zij bij voorkeur, hoewel niet uitsluitend, zal kiezen voor de armen en de jongeren.

Bij deze verkondiging zal in het hart van de leden van de Gemeenschap in het bijzonder de aandacht leven voor heel die wereld die het drama van onze tijd beleeft: de breuk tussen evangelie en cultuur (vgl. *Evangelii nuntiandi*, 20).

21. De apostolische werken kunnen, in overeenstemming met de aard van de Gemeenschap, in een evangelisch luisteren naar de noden van de mensen te midden van wie zij werkzaam is, verschillende vormen aannemen. Deze werken komen namelijk voort uit de dialoog met de vreugde en de hoop, het verdriet en de angsten van de mensen en van de volkeren die na de genade van Christus de belangrijkste bron vormen voor de Gemeenschap (vgl. *Ecclesia in Africa*, 53).

22. Daar het apostolisch werk erop gericht is dat allen, door het geloof en het doopsel kinderen van God geworden, deel kunnen nemen aan de tafel des Heren, vindt de apostolische activiteit van de Gemeenschap *Redemptor hominis* in de liturgie het hoogtepunt en de bron van haar leven.

23. Op plaatsen waar zij haar werkzaamheden uitoefent, zal *Redemptor hominis* initiatieven op het gebied van cultuur en publicaties bevorderen.

Daardoor streeft de Gemeenschap ernaar te bewerken dat het evangelie van het heil, gelezen overeenkomstig de traditie en het onderricht van de Kerk en met bijzondere aandacht voor het leergezag van de plaatselijke Kerken, de culturen verrijkt waarin de Gemeenschap werkzaam is en dat deze culturen op hun beurt het vermogen doen groeien om het evangelie te verstaan en er trouw aan te zijn.

V. DE LEDEN VAN DE GEMEENSCHAP EN DE AANNAME VAN NIEUWE KANDIDATEN

24. In haar trekken langs de wegen van de wereld is de Gemeenschap, contemplatief in haar handelen (vgl. *Redemptoris missio*, 91), bereid de gave te aanvaarden van nieuw leven dat de Heer in zijn geest en vrijheid zal willen voortbrengen. De Gemeenschap zal haar moederschap beleven door de ontvangen liefde mee te delen met haar getuigenis, haar voortdurende inzet, haar geloofwaardig woord, haar nederig bidden, het aanbieden van haar eigen leven, zich ervan bewust dat, “als de Heer het huis niet wil bouwen, de bouwers vergeefs daaraan zwoegen... Zie wat Hij heeft toegedacht: zonen, zijn gave: de vrucht van de schoot” (*Ps* 127, 1. 3).

25. Mannen en vrouwen, leken en gewijde bedienaren kunnen deel uitmaken van de Gemeenschap.

Als lid van *Redemptor hominis* kan iedere kandidaat worden toegelaten die meerderjarig is overeenkomstig de wet van het land waarvan hij burger is, niet gehuwd, zonder nageslacht dat moet worden onderhouden, en zonder welke verplichtingen van familiale verantwoordelijkheid dan ook en na een passende beoordelingsperiode in contact met de Gemeenschap, die niet minder mag zijn dan vijf jaar na het bereiken van de meerderjarige leeftijd, een schriftelijke aanvraag daartoe voorlegt aan de algemeen verantwoordelijke, waarin hij verklaart, de geest en de doelstellingen van de Gemeenschap te delen en haar statuten te willen onderhouden. Deze aanvraag dient vergezeld te gaan van een rapport en certificatie van de plaatselijke verantwoordelijke die de kandidaat voorstelt.

De algemeen verantwoordelijke zal erover waken dat alleen een kandidaat toegelaten wordt die de christelijke initiatiesacramenten heeft ontvangen, voldoende karakter, gezondheid en rijpheid aan de dag legt om het leven van de Gemeenschap op zich te kunnen nemen. Hiertoe is de plaatselijke verantwoordelijke gehouden de hulp in te roepen van professioneel deskundigen en eventueel ook specialisten of katholieke centra ten dienste van het onderscheiden van roepingen. Gewijde bedienaren moeten, om lid van de Gemeenschap *Redemptor hominis* te worden, toestemming daartoe hebben van hun eigen bisschop.

Het staat een kandidaatlid van de Gemeenschap vrij te allen tijde de ingeslagen weg op te geven.

26. Ieder lid is geroepen overeenkomstig zijn eigen talenten en hoedanigheden deel te nemen aan de evangelische opzet van de Gemeenschap *Redemptor hominis*, en eerbied voor de

verscheidenheid te verbinden met de trouw aan de unieke liefde, opdat ieder verschil een gemeenschappelijke rijkdom wordt.

De mannelijke en de vrouwelijke tak van de Gemeenschap zijn geroepen tot een houding van wederzijds naar elkaar luisteren, van hoogachting, van bekering en van werk in gemeenschap.

De gewijde bedienaren van *Redemptor hominis* zullen de priesterlijke dimensie van de Gemeenschap, die geroepen is zichzelf te geven, tot uiting brengen. Zij zullen handelen ten dienste van het huwelijksverbond, en wel bij uitstek in de verkondiging van het Woord, in het vieren van de Eucharistie en het toedienen van de sacramenten.

27. De definitieve opname zal geschieden tijdens een liturgische viering, waarin de kandidaat ten overstaan van de algemeen verantwoordelijke of van diens afgevaardigde en de aanwezige gemeenschap zijn eigen verbintenis zal uitspreken met de volgende woorden:

“Ik verklaar dat ik wil leven in de Gemeenschap Redemptor hominis, ik verbind mij ertoe de evangelische raden te beoefenen volgens de geest en de statuten van de Gemeenschap en in alles haar evangelische levensstijl te volgen”.

28. Bij de definitieve opname wordt de naam van de kandidaat toegevoegd aan de lijst van de definitief opgenomen leden en wordt de kandidaat aan een plaatselijke gemeenschap toegewezen.

29. Naast leden in de strikte zin van het woord kent de Gemeenschap ook externe medewerkers, mannen en vrouwen van elke stand en staat, die haar geest en activiteiten willen delen en op de een of andere manier aan deze laatste deelnemen. Zij zijn de “Vrienden van *Redemptor hominis*” en vormen voor de leden een groep van mensen, een vergadering van liefde en beoordeling, tot wie zij zich kunnen wenden om steun te vinden in hun trouw aan de eigen zending. De activiteiten en de rol van de “Vrienden” worden geregeld door aparte statuten, die in de verschillende plaatselijke gemeenschappen worden uitgewerkt en bevestigd door de algemeen verantwoordelijke, gehoord het oordeel van de assistenten.

VI. RECHTEN EN PLICHTEN VAN DE LEDEN

30. Ieder lid van de Gemeenschap verplicht zich tot het beoefenen van de evangelische raden (vgl. *Codex Iuris Canonici*, cann. 599-601).

Hij zal samen met de andere leden van de Gemeenschap de levensgemeenschap beleven, zodat hij, behalve in geval van een door de algemeen verantwoordelijke verleende dispensatie, niet individueel, maar tenminste samen met één ander lid van de Gemeenschap zal moeten leven en werken.

Hij zal alles gemeenschappelijk met de andere leden bezitten en de vrucht van zijn eigen werk en de opbrengst van zijn werkzaamheden in de maatschappij met de anderen delen, daarbij de criteria voor het beheer aanvaardend die door de wettelijk verantwoordelijke gegeven zijn.

Hij zal tenslotte de volmaakte onthouding in het celibaat beleven als de grondhouding van zijn toebehoren aan Christus en als deelname aan zijn mysterie.

31. Ieder lid zal steeds bereid zijn de beleidslijnen van de wettelijk verantwoordelijken te aanvaarden en overal heen te gaan waar de Gemeenschap werkzaam is of waar zij haar werkzaamheden wil uitbreiden. Het centraal bestuur van de Gemeenschap zal erover waken dat de leden, voor zover mogelijk, niet voor een lange periode van jaren bij dezelfde plaatselijke gemeenschap blijven.

32. De leden van de Gemeenschap zijn woonachtig in afzonderlijke huizen voor mannen en vrouwen, in dezelfde geest en levensstijl, met gemeenschappelijke gebedsmomenten en activiteiten.

33. Het getijdengebed is erop gericht het verloop van de dag en de nacht te heiligen door middel van Gods lof. Ieder lid neemt bij zijn definitieve opname in de Gemeenschap de taak op zich de lauden, de vespers en de complete van het getijdengebed te bidden overeenkomstig de goedgekeurde vormen; op deze wijze, staande voor de troon van God in naam van onze Moeder de Kerk, is hij werkelijk de stem van de Bruid die spreekt tot haar Bruidegom (vgl. *Sacrosanctum Concilium*, 83-85). Ieder lid van de Gemeenschap verplicht zich tot een persoonlijke *lectio divina*.

34. Vóór de eigen definitieve opname dient ieder lid zijn testament op te maken en het beheer van de goederen die hij bezit, over te dragen aan een persoon naar eigen keuze. Op dezelfde wijze is een lid dat reeds definitief is opgenomen, gehouden, mocht het een begunstigde worden van een erfenis, het beheer van de goederen in zijn eigendom af te staan aan wie hij wil, zonder enige financiële verplichting van de zijde van de Gemeenschap.

35. De definitief opgenomen leden hebben de plicht en het recht zorg te dragen voor hun eigen menselijke en religieuze groei volgens een programma van permanente vorming. Ze zullen in overeenstemming met de verantwoordelijken, ieder naar eigen aanleg en capaciteiten, hun eigen cultuur vervolmaken op spiritueel en doctrinair vlak en in de menswetenschappen, met bijzondere aandacht voor de mentaliteit en de gewoonten van het hedendaags maatschappelijk leven (vgl. *Perfectae caritatis*, 18).

Enkele leden kunnen volgens de beslissing van de wettelijke verantwoordelijken geroepen worden gespecialiseerde studies te gaan volgen ten dienste van de behoeften van de Gemeenschap en haar zending.

36. De gewijde bedienaren behouden de fundamentele rechten en plichten die eigen zijn aan hun ambt.

De bisschop van het bisdom waar ze geïncardineerd zijn, of van de Kerk waar de Gemeenschap werkzaam is, zal bij de bestemming van een gewijde bedienaar die tot de Gemeenschap behoort, rekening houden met de aard van de Gemeenschap en de algemeen verantwoordelijke raadplegen.

VII. HET BESTUUR VAN DE GEMEENSCHAP

37. Om het charisma van *Redemptor hominis* te beleven, om deel te nemen aan de zending van de Kerk en om hun persoonlijke en gemeenschappelijke roeping tot heiligheid en eenheid met elkaar en met het lichaam van de Kerk te verwerkelijken onderwerpen de leden van de Gemeenschap zich in een geest van geloof aan degenen die, eenmaal gekozen of benoemd en canoniek bevestigd, ten dienste van al hun broeders zijn aangesteld in het uitoefenen van het gezag, om hen te helpen op de eenmaal ingeslagen weg te komen tot de volle rijpheid van Christus (vgl. *Perfectae caritatis*, 14).

38. De eerste taak van degenen die geroepen zijn tot het uitoefenen van het gezag, zal de persoonlijke trouw aan het charisma van de Gemeenschap zijn, beleefd in een luisteren naar en antwoorden op het woord van de Heer en door voortdurend indachtig te zijn dat “God de mensen geenszins afzonderlijk en zonder enig onderling verband heeft willen heiligen en redden, maar hen tot een volk verenigen dat Hem naar waarheid zou erkennen en trouw zou dienen” (vgl. *Lumen gentium*, 9).

De verantwoordelijken zullen hun bestuur daarom vooral uitoefenen door te luisteren naar het Woord dat de Heer tot zijn volk richt, en door ditzelfde Woord op geloofwaardige en doeltreffende wijze mee te delen. In het uitoefenen van hun dienstwerk zullen zij steeds Jezus, de goede herder, voor ogen houden die zijn leven geeft voor zijn schapen (vgl. *Joh.* 10, 11).

39. Het bestuur van *Redemptor hominis* bestaat uit een centraal bestuur en uit plaatselijke besturen. Bovendien is er voorzien in een provinciale vertegenwoordiging daar waar er meer plaatselijke gemeenschappen in een bepaald gebied aanwezig zijn.

STRUCTUUR VAN HET CENTRAAL BESTUUR

40. Het centraal bestuur bestaat uit de volgende organen: de algemene vergadering, de algemeen verantwoordelijke en zijn vier assistenten.

41. De algemene vergadering wordt gevormd door alle definitief opgenomen leden van de Gemeenschap. Zij is een bevoorrecht moment van *communio*, deelname, kennis en betrokkenheid bij het leven van heel de Gemeenschap en op bijzondere wijze van de verschillende plaatselijke gemeenschappen.

De algemene vergadering neemt geldig besluiten, wanneer de absolute meerderheid van haar leden aanwezig is en ook wanneer dezen, als ze verhinderd zijn aanwezig te zijn, hun eigen wil met betrekking tot de beraadslagingen van de vergadering schriftelijk kenbaar maken.

De algemene vergadering maakt gewoonlijk om de drie jaar haar mening openbaar, ook in de vorm van een algemene raadpleging, en ze wordt door de algemeen verantwoordelijke samengeroepen en voorgezeten. Zij kan in een bijzondere zitting bijeengeroepen worden op grond van een beslissing van de algemeen verantwoordelijke of ook op verzoek van tweederde van de leden.

42. De algemene vergadering:

- beslist met een gekwalificeerde meerderheid van tweederde aangaande wijzigingen in de statuten die aan de bisschop moeten worden voorgelegd;
- beslist over de verhuizing van de officiële zetel van de Gemeenschap;
- kiest de algemeen verantwoordelijke;
- beslist aangaande ernstige tekortkomingen van de algemeen verantwoordelijke en van zijn assistenten;
- beslist over kwesties die door de algemeen verantwoordelijke hieraan zijn overgedragen, en over de normen van een interne regeling (vgl. art. 70).

43. De algemeen verantwoordelijke wordt gekozen door de algemene vergadering voor de duur van zes jaar en zijn verkiezing wordt door de bisschop van Hasselt bevestigd (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 317 § 1). Hij wordt gekozen uit alle leden die minstens vijf jaar definitief opgenomen zijn in de Gemeenschap, en hij is herkiesbaar. Voor zijn verkiezing is een meerderheid van tweederde vereist voor de eerste drie stemrondes. Mocht na de derde stemronde geen enkele kandidaat deze gekwalificeerde meerderheid hebben, dan gaat men over tot een vierde ronde waarin men alleen zal stemmen over de twee kandidaten die in de derde ronde de meeste stemmen hebben gekregen. Vanaf de vierde stemming is de gewone meerderheid voldoende. Bij een gelijk aantal stemmen heeft de kandidaat voorrang die het langst definitief lid is van de Gemeenschap. Bij een even lang definitief lidmaatschap, de jongste.

44. De algemeen verantwoordelijke is een teken van eenheid onder alle leden en moet hun trouw aan het eigen charisma bevorderen. Hij vertegenwoordigt de hele Gemeenschap tegenover de kerkelijke en burgerlijke overheid. Hij bestuurt de Gemeenschap volgens de normen van onderhavige statuten.

Na zijn verkiezing is de algemeen verantwoordelijke gehouden de lijnen van het programma voor de eerstvolgende zes bestuursjaren te bepalen en aan de Gemeenschap voor te leggen.

45. Een college van vier assistenten zal met de algemeen verantwoordelijke samenwerken in het bestuur van de Gemeenschap. Twee assistenten worden binnen de algemene vergadering afzonderlijk gekozen door de mannelijke en de vrouwelijke tak, en de andere twee worden benoemd door de algemeen verantwoordelijke. De assistenten worden gekozen uit de leden die minstens vijf jaar zijn opgenomen in de Gemeenschap, zij blijven zes jaar in functie en zijn herkiesbaar.

46. Met instemming van zijn assistenten:

- beslist de algemeen verantwoordelijke over de ongeschiktheid en het definitief lidmaatschap van de leden overeenkomstig hetgeen bepaald is door art. 25 van de statuten;
- sluit hij contracten of overeenkomsten voor de Gemeenschap;
- opent of sluit hij nieuwe plaatselijke gemeenschappen;

- beslist hij inzake het vormen van provincies in de Gemeenschap, alsook de verandering of opheffing van de bestaande;
- keurt hij de eindbalans goed van de plaatselijke gemeenschappen en van het gemeenschappelijk fonds (vgl. art. 65);
- beslist hij over de buitengewone handelingen van beheer (vgl. art. 66).

47. De algemeen verantwoordelijke:

- benoemt twee assistenten (vgl. art. 45);
- kiest uit de assistenten zijn adjunct (vgl. art. 48);
- benoemt de provinciale vertegenwoordigers (vgl. art. 61);
- wijst de taak van algemeen econoom en algemeen secretaris toe (vgl. artt. 50 e 51);
- legt ieder jaar aan de bisschop van Hasselt het jaarverslag voor van het beheer van de goederen van de Gemeenschap (vgl. artt. 64 e 75);
- bekrachtigt de statuten met betrekking tot de “Vrienden van *Redemptor hominis*” van de verschillende plaatselijke gemeenschappen (vgl. art. 29);
- benoemt de verantwoordelijken van de plaatselijke gemeenschappen (vgl. art. 54);
- bepaalt het bijeenroepen van de buitengewone algemene vergadering (vgl. art. 41);

- beslist over de overplaatsing van leden van de ene plaatselijke gemeenschap naar de andere na de assistenten gehoord te hebben.

48. De algemeen verantwoordelijke kiest uit zijn assistenten zijn adjunct, die wat geslacht betreft, dient te verschillen van dat van de algemeen verantwoordelijke en hem in geval van verhindering zal vervangen.

49. De assistenten werken samen met de algemeen verantwoordelijke in het bestuur van de hele Gemeenschap. Zij zullen vooral een voortdurende stimulans zijn wat betreft de trouw van de leden en van de plaatselijke gemeenschappen aan het charisma. Zij zullen van de algemeen verantwoordelijke een specifiek mandaat krijgen betreffende de sectoren van competentie en de representatieve functies van de verschillende takken van de Gemeenschap. Bovendien zullen zij, waar daarin is voorzien door de statuten, hun keuzes met meerderheid van stemmen tot uitdrukking brengen door een beslissende of adviserende stem.

50. De algemeen econoom wordt door de algemeen verantwoordelijke benoemd uit de leden die minstens vijf jaar definitief opgenomen zijn in de Gemeenschap. Zijn benoeming geldt voor zes jaar en hij verricht zijn werkzaamheden onder leiding van de algemeen verantwoordelijke. Bij de verkiezing van de algemeen verantwoordelijke verliest hij zijn functie.

51. Het algemeen secretariaat is een structureel instrument binnen de communicatie tussen het centraal bestuur en de plaatselijke gemeenschappen. Diverse algemene diensten van de Gemeenschap maken er deel van uit, zoals het algemene archief en de centrale bibliotheek en de coördinatie van de verschillende diensten van algemeen belang. De algemeen secretaris wordt benoemd door de algemeen verantwoordelijke; hij blijft zes jaar in functie en is in het uitoefenen van zijn bevoegdheden rechtstreeks verantwoording verschuldigd aan de algemeen verantwoordelijke. Hij moet vast woonachtig zijn in de hoofdstad van de Gemeenschap. Met de verkiezing van een nieuwe algemeen verantwoordelijke verliest hij zijn functie.

STRUCTUUR VAN HET PLAATSELIJK BESTUUR

52. De Gemeenschap beleeft, ontwikkelt en geeft haar charisma gestalte door zich ten volle in te voegen in de particuliere Kerken die haar opnemen. Op die manier leveren de afzonderlijke gemeenschappen hun eigen bijdrage aan heel de Gemeenschap, terwijl zij door hun onderlinge communicatie en door in eenheid te werken voor het geheel deelnemen aan de opbouw van de éne Kerk van de Heer.

53. De plaatselijke gemeenschap bestaat uit de leden die leven en werken binnen eenzelfde bisdom. Iedere plaatselijke gemeenschap leeft en organiseert zich autonoom in een of meer huizen onder

leiding van een plaatselijke verantwoordelijke die rechtstreeks verantwoording verschuldigd is aan de algemeen verantwoordelijke.

54. De plaatselijke verantwoordelijke wordt gekozen door de algemeen verantwoordelijke voor een periode van drie jaar, na de mening van de assistenten gehoord en de leden van de betreffende plaatselijke gemeenschap geraadpleegd te hebben.

55. De plaatselijke verantwoordelijke leidt de gemeenschap en zorgt daarbij ervoor dat zij overeenkomstig de normen van de statuten op haar weg voortgaat, en waakt over de dagelijkse levenswijze van de leden afzonderlijk, opdat deze conform is aan de identiteit van de Gemeenschap. Hij zal uit de leden van de plaatselijke gemeenschap zijn adjunct kiezen die bij voorkeur van het andere geslacht dan het zijne zal moeten zijn en hem zal vervangen bij afwezigheid of verhindering.

56. De plaatselijke verantwoordelijke vertegenwoordigt de Gemeenschap bij de burgerlijke en kerkelijke overheden ter plaatse. Hij heeft de verantwoordelijkheid voor de door de leden ontwikkelde apostolische activiteiten. Hij draagt de nieuwe kandidaten voor aan de algemeen verantwoordelijke voor toelating tot de Gemeenschap.

57. De plaatselijke verantwoordelijke heeft de verantwoordelijkheid voor het beheer van de goederen van zijn gemeenschap, waarover hij verantwoording verschuldigd is via de algemeen econoom aan de algemeen verantwoordelijke.

58. De plaatselijke verantwoordelijke is gehouden iedere zes maanden de algemeen verantwoordelijke een officieel verslag te doen toekomen over de stand van zaken betreffende zijn gemeenschap en de apostolische activiteiten.

59. De plaatselijke verantwoordelijke zal ieder initiatief steunen om een impuls te geven aan uitwisseling van ervaringen met andere plaatselijke gemeenschappen, dichtbij en veraf, om zo de *communio* in de eenheid van heel de gemeenschap te bevorderen.

STRUCTUUR VAN DE PROVINCIALE VERTEGENWOORDIGING

60. Verschillende plaatselijke gemeenschappen die in een bepaald gebied aanwezig zijn, kunnen verenigd worden tot een provincie met een eigen vertegenwoordiging.

61. De provinciale vertegenwoordiger bekleedt het voorzitterschap in de gemeenschap van de verschillende plaatselijke gemeenschappen. Hij wordt door de algemeen verantwoordelijke gekozen uit de verschillende plaatselijke verantwoordelijken.

62. De provinciale verantwoordelijke vertegenwoordigt de verschillende plaatselijke gemeenschappen in gemeenschappelijke aangelegenheden en in de betrekkingen met de kerkelijke en burgerlijke overheden die buiten het terrein vallen van de afzonderlijke plaatselijke gemeenschappen. Hij kan van de algemeen

verantwoordelijke specifieke taken krijgen met het oog op eventuele behoeften die zich in de provincie voordoen.

VIII. BEHEER VAN DE GOEDEREN

63. De goederen van de Gemeenschap bestaan uit de inkomsten uit de werkzaamheden van de leden in de maatschappij en uit al hetgeen zij verwerft door aankoop, giften en schenkingen van weldoeners aan afzonderlijke leden of aan de Gemeenschap.

64. De Gemeenschap beheert haar goederen op een autonome wijze, volgens de onderhavige statuten, met eerbiediging van de bepalingen betreffende de kerkelijke goederen. Ieder jaar zal de algemeen verantwoordelijke aan de bisschop van het bisdom van oprichting een verslag voorleggen van het beheer van de goederen van de Gemeenschap (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 319 § 1).

65. De algemeen econoom voert het beheer over het gemeenschappelijk fonds van de Gemeenschap, dat bestaat uit het vaste vermogen van de Gemeenschap, uit de bijdragen van alle plaatselijke gemeenschappen en het eventueel overschot. Hij coördineert en superviseert de economische activiteiten van de plaatselijke gemeenschappen. Elk jaar legt hij ter goedkeuring de eindbalans betreffende de plaatselijke gemeenschappen en het gemeenschappelijk fonds voor aan de algemeen verantwoordelijke.

66. Met toestemming van de assistenten en de algemeen econoom beslist de algemeen verantwoordelijke over de handelingen van buitengewoon beheer die binnen de normen vallen die door het bisdom zijn vastgesteld waar deze handelingen worden verricht, en overeenkomstig hetgeen is bepaald door de bisschoppenconferentie.

Als buitengewone handelingen van beheer worden beschouwd:

- aankoop, verkoop, uitbreiding van onroerende goederen voor een bedrag dat groter is dan het door de interne regeling vastgestelde bedrag;
- aanvaarding van erfenissen of schenkingen, groter dan het door de interne regeling vastgestelde bedrag;
- bestemming van bedragen of beschikbaarstelling van gelden, groter dan het door de interne regeling vastgestelde bedrag;
- wezenlijke verandering van het programma van het vastgestelde beheer inzake investeringen.

67. Iedere plaatselijke gemeenschap heeft een eigen economische structuur waarover zij rekenschap verschuldigd is aan de algemeen verantwoordelijke via de algemeen econoom.

68. Iedere plaatselijke gemeenschap moet ernaar streven uit eigen middelen de normale kosten van onderhoud te dekken. Voor noden waarin zij niet kan voorzien, zal zij hulp vragen aan de zuster gemeenschappen, daarvoor een beroep doende op de algemeen verantwoordelijke via de algemeen econoom.

69. Eventuele door de plaatselijke gemeenschappen ontwikkelde economische activiteiten moeten een autonome boekhouding hebben die gescheiden is van die betreffende het gemeenschapsleven. De verantwoordelijken voor dergelijke activiteiten leggen verantwoording af over het beheer in deze aan de algemeen verantwoordelijke via de algemeen econoom. De plaatselijke verantwoordelijke zal binnen het kader van zijn bevoegdheden altijd waken over hetgeen er binnen zijn gemeenschap wordt gerealiseerd.

70. Het beheer van de goederen wordt nader geregeld door de normen van de interne regeling (vgl. art. 42).

IX. UITTREDING EN WEGZENDING VAN LEDEN

71. Ieder lid dat niet langer in de geest en volgens de doeleinden van de Gemeenschap wil leven, kan uittreden zonder recht op enige financiële vergoeding van de goederen van de Gemeenschap.

Op het ogenblik dat het uittreden formeel wordt aanvaard met een officiële handeling van de algemeen verantwoordelijke, houdt het lidmaatschap van het lid van de Gemeenschap op; eveneens houden de rechten en plichten die daaruit voortvloeien, op.

72. Een definitief opgenomen lid kan uit de Gemeenschap weggezonden worden wegens een zeer ernstig in gebreke blijven tegenover zijn aangegane verplichtingen of wegens een houding die ernstig en herhaaldelijk in strijd is met de geest en de levensstijl van

de Gemeenschap, alsook wegens een strafrechtelijke veroordeling die onverenigbaar is met de aard en het doel van de Gemeenschap.

73. Tot wegzending van een lid van de Gemeenschap wordt besloten bij meerderheid van stemmen door de algemeen verantwoordelijke en zijn assistenten die op collegiale wijze zullen handelen.

74. Met de wegzending behoort het lid niet meer tot de Gemeenschap en houden ook de daaruit voortvloeiende rechten en plichten op.

De weggezonden persoon heeft geen recht op financiële vergoeding uit de goederen van de Gemeenschap en ook niet op enige beloning voor bewezen diensten.

De Gemeenschap zal in de mate van haar mogelijkheden en middelen trachten het weggezonden lid te helpen en daarbij de eisen van evangelische rechtvaardigheid en naastenliefde voor ogen houden.

X. BEVOEGDHEDEN VAN HET KERKELIJK GEZAG

75. De afzonderlijke gemeenschappen staan onder toezicht van de diocesane bisschop (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 305).

De bisschop van het bisdom Hasselt heeft bovendien ten opzichte van de hele Gemeenschap de volgende bevoegdheden:

- bevestiging van de algemeen verantwoordelijke (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 317 § 1);
- goedkeuring van de statuten en veranderingen daarin (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 314);

- recht om ieder jaar het verslag te ontvangen van het beheer van de goederen van de Gemeenschap (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 319 § 1);
- recht tot opheffing van de Gemeenschap naar de norm van het canoniek recht (vgl. *Codex Iuris Canonici*, can. 320).

XI. TROUW AAN HET CHARISMA

76. Ieder lid van de Gemeenschap *Redemptor hominis* zal ervoor zorgen de geest en de doeleinden van de Gemeenschap trouw te bewaren door op ontvankelijke, actieve en persoonlijke wijze de identiteit en het eigen charisma van de Gemeenschap zelf te actualiseren en te ontwikkelen. Van deze trouw van de leden zal immers de vruchtbaarheid van heel hun handelen afhangen: doordat dit de volle uitgroei van de Gemeenschap mogelijk maakt, draagt het bij tot de opbouw van het Ene Lichaam van Christus.

